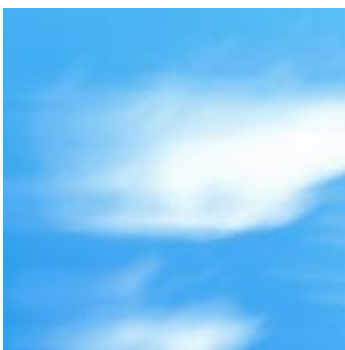
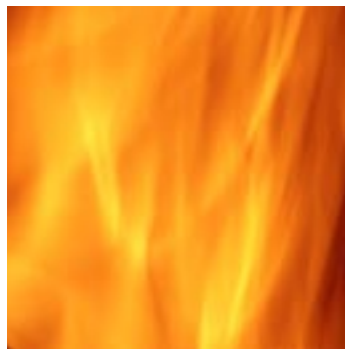

Internationella Metallfederationen

Strategier för en alternativ globalisering

Internationella Metallfederationen

Strategier för en alternativ globalisering

Introduktion

Att utarbeta ett alternativt ekonomiskt program har varit en viktig och prioriterad fråga för IMF och dess medlemsförbund, i enlighet med handlingsprogrammet 2001-2005. Ämnet har diskuterats grundligt under många IMF-möten runtom i världen, på både regional nivå och under branschmöten, och syftet har varit att förtydliga och fastlägga exakt hur ett alternativt ekonomiskt program bör se ut.

Denna process kulminerade i papperet ”IMF-strategier för en alternativ globalisering”, som presenterades för IMF:s centralkommitté under dess möte i Kapstaden i december 2003. Papperet beskriver de fyra pelarna i ett alternativt ekonomiskt program som har vuxit fram ur omfattande diskussioner och debatter inom IMF. Det presenterades för centralkommittén, inte som en inbjudan att återigen debattera det föreslagna programmets för- och nackdelar, utan för att den skulle kunna besluta om strategier för att genomföra programmet.

Flera talare under debatten i centralkommittén uppmanade med kraft till att man skulle avsluta diskussionen och börja handla. Huvudtalaren, Sydafrikas handelsminister Alec Erwin, slog an tonen genom att säga att fackföreningarna visserligen var bra på att analysera problem, men att de var långsamma med att verka för meningsfulla förändringar: ”Förändringar kommer till stånd endast om du har en klar strategisk inriktning och om du börjar att gå i denna riktning,” sade han. Flera talare sade att man hade ägnat tillräcklig tid åt debatt och diskussion, och att det var dags att börja agera.

Centrala förslag

Det är mycket svårt, om inte omöjligt, att formulera konkreta handlingsstrategier i ett stort forum som centralkommittén. Flera talare tog upp centrala förslag om att främja ett alternativt ekonomiskt program, som

- att utvidga de internationella ramavtalen
- att specifikt kartlägga sociala rörelser med samma värderingar och mål som fackföreningsrörelsen
- att formulera branschspecifika krav på Världshandelsorganisationen och de andra globala styrande institutionerna.

I avsnitt 3 i IMF-papperet om strategier för en alternativ globalisering räknas ett antal strategier och taktiker för genomförandet upp, inklusive med avseende på IMF-åtgärder på det globala och regionala planet. Sådana åtgärder kan dock endast vara effektiva om de stöds i tillräcklig omfattning genom aktioner från medlemsförbundens sida på det nationella planet. Sekretariatet kommer att fortsätta att arbeta tillsammans med fackföreningarna i regionerna och via våra branschmöten för att utarbeta konkreta aktioner, såsom det också kommer till uttryck i detta avsnitt i papperet.

Ansvar

Det finns dock också verksamheter som alla våra medlemsförbund har ansvar för själva. I avsnitt 3.1 i dokumentet uppmanas medlemsförbunden att göra följande:

- att förmå nationella regeringar att genomföra vår politik och att tala för den i de globala styrande institutionerna
- att utarbeta länderspecifika program och mobiliseringsplaner i samråd med nationella fackliga huvudorganisationer
- att bygga upp allianser med andra arbetstagarorganisationer och sociala rörelser som ses som potentiella allierade, med sikte på gemensamma aktioner.

Konkreta aktioner

”IMF-strategier för en alternativ globalisering” har skickats ut till alla medlemsförbund. Detta har gjorts i två syften: att se till att medlemsförbund har det överenskomna alternativa ekonomiska programmet och strategier för att främja det, och viktigare, att stimulera till en debatt i medlemsförbunden som skall leda till konkreta aktioner för att främja våra strategiska mål.

Det råder inget tvivel om att vi redan har fastställt en tydlig strategisk riktning. Utmaningen består nu i att börja gå i denna riktning. Som det heter, ”Vem, om inte vi? Och när, om inte nu?”

Vi behöver bli informerade om alla konkreta aktioner som medlemsförbund genomför. Förbund som behöver förtydliganden eller samordning av verksamheter som de överväger kan kontakta sekretariatet i Genève.

IMF-strategier för en alternativ globalisering

Inledning

IMF-kongressen i Sydney år 2001 godkände att IMF:s handlingsprogram lägger stor vikt vid globaliseringens effekter och dess följder för medlemmarna. Det innebär att vår organisation har ett ansvar för att stödja ett konkret arbete för ekonomiska alternativ med vilka vi kan konfrontera globaliseringen och dess negativa följder för arbetstagarna.

Denna bakgrundshandling dryftar sådana alternativ med utgångspunkt från fyra grundpelare för ett ekonomiskt program:

- arbetsplatser och köpkraft
- reglering av kapitalrörelser, inklusive en Tobinskatt
- skuldavskrivning
- reformer av Världshandelsorganisationen och de internationella finansinstitutionerna.

IMF och de globala fackliga organisationerna har numera utförligt diskuterat, debatterat och enats om ledande principer för ekonomiska alternativ under en längre tid. Detta papper återspeglar dessa ledande principer, och skall fungera som grund för beslut om åtgärder av centralkommittén.

Papperet är enbart en bakgrundshandling, som skall främja diskussionerna om hur medlemsförbunden kan mobiliseras till stöd för sådana ekonomiska alternativ. En sådan mobilisering bör naturligtvis ske i förening med FFI, och vi bör göra vårt yttersta för att få stöd även av de andra globala fackliga organisationerna.

Centralkommittén bör fastlägga mål, anslå nödvändiga medel för att verksamheterna skall kunna genomföras under år 2004 och ge exekutivkommittén i uppdrag att besluta om åtgärder för år 2005.

1. Globaliseringen

1. Principen för den globalisering som vi nu bevittnar är att marknaderna helt enkelt måste avregleras och globaliseras, och att kapitalet måste tillåtas röra sig så fritt som möjligt, varefter de positiva konsekvenserna följer. Idag har det **med all önskvärd tydlighet visats** (ibland även av Internationella valutafonden och Världsbanken, som envist har genomfört den nyliberala politiken) **att de utlovade positiva effekterna i stort sett lyst med sin frånvaro**, och att det i själva verket i många fall har uppträtt negativa effekter.
2. Detta är ingen överraskning, då globaliseringen och dess konsekvenser inte kan reduceras till ekonomiska kalkyler. **Globaliseringen har sociala, kulturella, jämställdhets- och politiska dimensioner som det måste tas särskild hänsyn till.** Ekonomierna fungerar inte i ett tomrum, och om den nödvändiga institutionella infrastrukturen inte existerar, och om politiken och programmen inte är föremål för demokratiska processer och social dialog, kommer man i bästa fall att uppnå mediokra vinster, i sämsta fall negativa följder.

1.1 Alternativa mål

3. **Vårt mål måste vara rättvis och hållbar tillväxt och utveckling.** Ekonomisk tillväxt är inte detsamma som ekonomisk utveckling. Varken tillväxt eller utveckling är alltid rättvisa eller hållbara, vilket följderna av den pågående globaliseringen visar.
4. För att höja levnadsstandarden måste den ekonomiska tillväxten och utvecklingen sörja för **tillräckligt och anständigt arbete åt alla**. Förutom att upprätthålla och skapa bra jobb i tillverkningssektorn, och i synnerhet i metallindustrin, måste det också skapas jobb utanför de privata företagen, i den offentliga sektorn, i traditionella hantverksyrken och inom jordbruket. Att på lång sikt skapa anständiga arbetstillfällen är möjligt endast om den underliggande ekonomiska tillväxten och utvecklingen är hållbar.
5. En rättvis och hållbar utveckling måste bygga på grundläggande demokratiska rättigheter och leda till **positiva förändringar i samhällena och de samhällsliga institutionerna**, inklusive deras kulturella och politiska dimensioner och jämställdhetsdimensioner.

1.2 Faktorerna och institutionerna vi måste påverka

6. Innan vi presenterar strategier för att ändra inriktning på globaliseringen kan det vara till hjälp att beskriva de viktigaste faktorerna och institutionerna som ger globaliseringen dess nuvarande inriktning, och att kort antyda hur de gör detta. Ett slagkraftigt program för alternativ måste rikta in sig på var och en av dessa faktorer.

Teknik

7. Globaliseringen är i hög grad beroende av vissa **tekniska utvecklingar**, särskilt på transport- och kommunikationsområdet. Ju effektivare och billigare teknikerna som möjliggör globaliseringen är, ju fortare går den, och ju mer breder den ut sig.
8. Enligt den vedertagna ekonomiska sanningen bör den tekniska utvecklingens inriktning överlåtas åt marknadsmekanismer som styrs av företagen. Det kommer dock inte att garantera ekologiskt hållbara tekniker eller bidra till våra bredare mål. **Demokrati och medbestämmande måste bli viktigare för inriktningen av den tekniska utvecklingen.**

Det transnationella kapitalet

9. Privata företag och deras ägare har alltid haft ett stort inflytande på nationella regeringar. När nu många företag säljer sina produkter på mer än en enda nationella marknad, och alltmer bygger upp globala produktionsnätverk, får de också ett transnationellt inflytande, och inflytandet sträcker sig långt bortom ekonomin, till kultur- och socialpolitiken och miljöpolitiken.
10. Det transnationella kapitalet är ickedestomindre en ekonomisk aktör. Dess profitsyn på världen kännetecknar dess globalisering. **Det transnationella kapitalet måste pressas att ta tillräcklig hänsyn till de sociala och miljömässiga följderna av globaliseringen och till att sörja för en rättvis fördelning av dess ekonomiska frukter.** I möjligaste mån bör detta ske genom dialog och förhandlingar med transnationella företag, och det bör leda fram till

internationella ramavtal. Om det blir nödvändigt måste vi dock också vara redo att inleda en social kamp för att åtgärda den bristande balansen i företagens politik.

De globala styrande institutionerna

11. Den lånepolitik och de internationella avtal som de internationella finansinstitutionerna och Världshandelsorganisationen förhandlat fram är centrala för att driva på och utforma globaliseringen.
12. Med tanke på det transnationella kapitalets stora politiska inflytande är det inte förvånande att de internationella finansinstitutionerna och Världshandelsorganisationen har större möjligheter att utforma globaliseringen än det mer socialt och politiskt inriktade FN-systemet. De globala ekonomiska institutionerna främjar i själva verket företagens globaliseringsprogram. Vad gäller de globala institutionerna måste vi alltså **verka för att man tar tillräcklig hänsyn till den sociala och ekologiska dimensionen i de internationella finansinstitutionerna och Världshandelsorganisationens program och politik, och för att Förenta nationernas inflytande ökar.**
13. De globala styrande institutionernas könsneutrala inställning döljer att deras politik institutionaliserar könssegregationen. Men globaliseringen påverkar män och kvinnor olika. På grund av existerande orättvisor i fördelningen av manligt och kvinnligt arbete ökar exportstrategier som bygger på billig arbetskraft inkomstklyftan mellan män och kvinnor. Privatiseringar och sociala nedskärningar drabbar särskilt kvinnor som arbetar som oavlönade vårdare och hushållsarbetare. **Vi måste därför sörja för att de internationella finansinstitutionernas och Världshandelsorganisationens lånepolitik och avtal har ett könsperspektiv.**

Nationell och regional förvaltning

14. Även om en av globaliseringens följder är att den nationella politikens räckvidd minskar, kan nationella regeringar, nationella politiska processer och partier påverka globaliseringen på ett avgörande sätt. **Därför måste den nationella politiska arenan även i fortsättningen prioriteras i vårt arbete för att ändra globaliseringens inriktning.**
15. **Det är oerhört viktigt att Fria fackföreningsinternationalen (FFI), de globala fackliga organisationerna och sociala rörelser påverkar reglerna i regionala handelsavtal, så att de försäkras om en rättvis och hållbar tillväxt.**

Sociala rörelser och organisationer

16. Slutligen, och det är mycket viktigt, finns det sociala rörelser och organisationer av aktivister som påverkar globaliseringen. Det är bland andra fackföreningarna och samhällsreliga organisationer som verkar för hållbar utveckling, bättre miljö, mänskliga rättigheter, jämställdhet mellan könen och skydd för individerna i den informella ekonomin.
17. Många demokratiska och progressiva organisationer i rörelsen som deltar i det globala sociala forumet ansluter sig till den fackliga kritiken av den nyliberala globaliseringen, tror på solidaritet och kollektiv aktion och betonar vikten av gemensamma värderingar och ett offentligt utrymme, allmänna tillgångar och offentliga tjänster.

2. En politik för en alternativ globalisering

18. Politiken och överenskommelser på alla nivåer – den nationella, regionala och globala – måste **främja en bred, hållbar, ekonomisk efterfrågan, hållbar och socialt effektiv produktion och en rättvis fördelning av vinster**. De måste utgå från att anständigt arbete för alla är avgörande för att kunna nå dessa mål. De måste också **främja mänskliga rättigheter och demokratiska processer, och bevara den kulturella mångfalden och offentliga tillgångar och tjänster**.
19. Att nå våra mål kräver **nya grepp**. Vi kan inte begränsa oss till frågor som är centrala för ett arbetarprogram, som arbetstagarnas rättigheter och skydd av sysselsättningen. Det skulle inte räcka för att lägga till en social dimension till globaliseringen. **Fackföreningsrörelsen måste under ledning av FFI genomföra en sammanhängande och övergripande strategi i alla sektorer**. För att matcha de transnationella företagens och de nyliberala och konservativa regeringarnas kombinerade styrka måste vi **samarbeta med ett brett spektrum av sociala rörelser med samma grundläggande demokratiska värderingar och mål som fackföreningsrörelsen**. Det förutsätter ett program som kan ena en stor koalition.

Rättvis och hållbar tillväxt och utveckling

20. De mänskliga och fackliga rättigheterna, och demokratisk medverkan, är oundgängliga element i ett program för rättvis och hållbar tillväxt och utveckling, men de utgör inte hela programmet. De fyra grundpelarna i ett sådant program måste, såsom det nämndes redan i inledningen, innehålla följande element:

Sysselsättning och köpkraft

- a. **En global stimulansplan**, med full sysselsättning som främsta politiska mål, måste genomföras. Den aktuella strävan mot en restriktiv ekonomisk politik (som balanserade budgetar, höga räntor, en orättvis skattepolitik, m.m.) måste vändas. Det måste införas en skatte-, penning- och industripolitik som skapar arbetstillfällen för alla, som skyddar och bidrar till sysselsättning av god kvalitet och som allmänt ökar köpkraften. Dessutom får inte ökad handel och avreglering av marknaderna, i synnerhet arbetsmarknaden, ses som det enda eller främsta sättet att verka för ekonomisk tillväxt.
- b. Den aktuella benägenheten att gynna exporttillverkning måste ändras för att ta hänsyn till **den inhemska konsumtionens och inhemska investeringars** betydelse för ekonomisk tillväxt och utveckling. En verklig utveckling innebär att levnadsstandarden höjs för att arbetstagarna skall kunna köpa många av de varor som de hjälper till att producera.
- c. Det bör skapas internationella och nationella fonder som kan **stödja** rättvisa övergångsåtgärder när arbetstillfällen försvinner på grund av omstruktureringar eller liberaliseringar.
- d. **Ekonomiska överenskommelser, lånearrangemang och stödåtgärder måste anpassas till förhållandena i enskilda länder**. De bör inte knytas till villkor som tvingar fram en nyliberal politik eller som förutsätter köp av varor eller tjänster i långivarländerna.

- e. De internationella finansinstitutionerna och Världshandelsorganisationens överenskommelser och politik måste ta hänsyn till att **vissa ekonomiska verksamheter**, som tillverkning, metallarbete och framtagande av teknik för de berörda länderna **är särskilt viktiga bidragande faktorer för en dynamisk tillväxt och utveckling**.
- f. **Överföring av nödvändig teknik** till u-länder är avgörande för att skapa sysselsättning och utveckling.
- g. Den internationella ekonomiska politiken och internationella överenskommelser, i synnerhet på handelns och investeringarnas område, måste **underkastas miljö- och människorättskriterier**. Då handelsåtgärder berör män och kvinnor olika, måste **de internationella finansinstitutionerna och Världshandelsorganisationen göra bedömningar av all ekonomisk politik och alla överenskommelsers jämställdhetseffekter**.
- h. Förutom **rätten till ett anständigt arbete** måste en alternativ globalisering också garantera andra rättigheter, som **rätten till städer som det går att leva i, rätten till rent vatten, säker mat, sjukvård, överkomlig medicin, kunskap och utbildning**.
- i. Den privata sektorn spelar en roll på dessa områden, men rättigheterna kan garanteras **endast om det allmänna får en roll i samhället**. Det inkluderar att man bevarar de offentliga tjänsterna, genomför förbättringar i städer och andra allmänna tillgångar och främjar alternativ till den kapitalistiska organiseringen av produktionen (kooperativ, m.m.). Ideologiskt inspirerade privatiseringar måste stoppas. Om det över huvud taget skall ske några privatiseringar måste de grundläggande rättigheterna garanteras i samband med dem, och de måste därför underkastas strikta regler som garanterar säkerhet, tillgång och överkomlighet.

Skuldavskrivning och u-hjälp

- j. Det internationella samfundet måste lätta på de fattiga ländernas skuldbörda, och i synnerhet öka **skuldavskrivningarna** för de högst skuldsatta och fattigaste u-länderna.
- k. Regeringar som gynnas av skuldavskrivning måste förplikta sig att investera besparingarna i **sysselsättningskapande åtgärder och förbättringar i sjukvård, boende, utbildning och miljö**.
- l. **Den officiella u-hjälpen** måste ökas för att minska beroendet av den utländska privata sektorns direktinvesteringar, och den måste få en ny inriktning mot en hållbar utveckling. FNs mål om 0,7 % av BNP måste äntligen uppnås.

Reglering av kapitalrörelserna

- m. Det måste skapas en **ny internationell finansarkitektur** som kan hantera den instabilitet som liberaliseringarna av de nationella och internationella kapitalmarknaderna har lett till. Målet måste vara att återigen tygla finansmarknaderna så att man gynnar produktiva investeringar på medellång och längre sikt. Regleringen av marknaderna måste omfatta en **skatt på finansiella transaktioner** (Tobinskatt) för att kontrollera spekulativa kapitalrörelser och generera intäkter som kan investeras i hållbar utveckling.

- n. Den nya finansarkitekturen bör också omfatta **en internationell konkursprocedur** för att hantera en ohållbar internationell skuldsättning, åtgärder för att möjliggöra en närmare **samordning av viktiga valutor, bindande internationella normer** för försiktighetsreglering av finansmarknader, ökad genomsynlighet av bankväsendet och starkare **kapitalkontroller**.

Reformer av de globala styrande institutionerna

De globala styrande institutionerna måste reformeras som följer:

- **Deras regler och politik** måste ändras i grunden för att återspegla de ovanstående politiska riktlinjerna för handel, utlåning, u-hjälp och överenskommelser om strukturanpassning.
- **Samråd mellan globala styrande institutioner och sociala rörelser måste bli viktiga inslag i det politiska beslutsfattandet och förhandlingar om överenskommelser.** Formella samrådsorgan bör bildas inom de internationella finansinstitutionerna och Världshandelsorganisationen för att sörja för att fackföreningarna och andra representativa organisationer i samhället kan presentera sina synpunkter.
- **Internationella arbetsorganisationen (ILO) måste få en nyckelroll i den globala styrningen.** Dess inflytande måste omfatta mekanismer för att genomdriva regler och dess synpunkter måste integreras i beslutsprocesserna i Världshandelsorganisationen och de internationella finansinstitutionerna.
- **Sociala normer** (inklusive för arbetstagarnas rättigheter) **och miljönormer måste inlemmas** i avtalsvillkor och verksamheter (t.ex. upphandling).
- De globala styrande institutionernas **genomsynlighet och ansvarsskyldighet** måste förbättras. I synnerhet Världshandelsorganisationen måste öppna sitt förlikningssystem för en offentlig information och medverkan.
- **Demokratiska rättigheter, demokratisk medverkan och mänskliga och fackliga rättigheter** måste ses som nödvändiga element i formuleringen och genomförandet av politiken. Det måste finnas ett systemomfattande regelverk för alla multilaterala institutioner.

3. Strategier och taktiker för genomförandet

21. IMF och andra globala fackliga organisationer har vid upprepade tillfällen efterlyst den ovanstående politiken.
22. **Om vi menar allvar med vårt tal om en "alternativ" globalisering måste facket och allierade sociala rörelser göra det till en prioritet att mobilisera sina krafter för att få till stånd en sådan.**
23. Det finns i grunden tre sätt att genomföra alternativ:
 - Fackföreningar och sociala rörelser kan själva, inklusive genom sina relationer med transnationella företag, genomföra åtgärder för att införa alternativ till den marknads- och företagsstyrda globaliseringen.
 - Regeringar och globala institutioner kan påverkas att föra en politik som tar full hänsyn till de sociala och ekologiska dimensionerna.
 - Arbetstagarna och de sociala rörelserna kan mobiliseras för att sätta press på styrande institutioner så att de genomför våra alternativ.

Direktkontakter med transnationella företag

24. Fackliga organisationer, och särskilt **globala fackliga organisationer som IMF, är bäst positionerade** för att kunna agera gentemot transnationella företag. Många företag intresserar sig för, eller överväger initiativ som rör, **företagens sociala ansvar**. Rätt så ofta visar sig dessa initiativ enbart vara kosmetiska exerciser. Fackföreningsrörelsen, under FFIs ledning, har ett särskilt ansvar för att dessa initiativ inte skall undergräva befintliga bindande regler.
25. IMF har tillsammans med många andra globala fackliga organisationer förhandlat om internationella **ramavtal** för att garantera arbetstagarnas rättigheter. IMF:s politik är att understryka de kollektiva förhandlingarnas roll för att främja arbetsnormerna. Framförhandlade ramavtal kan också främja arbetstagarnas rättigheter. De kan bli grunden för en arbetsmarknadsdialog som i slutändan kan omfatta även sociala och ekologiska angelägenheter, några ytterligare nödvändiga aspekter av en alternativ globalisering.

Mobilisering för ett effektivare påverkansarbete

26. Det borde vara självklart att lobbyarbete endast kan vara effektivt efter en mobilisering, men i praktiken prioriterar många organisationer, inklusive några inom arbetarrörelsen, lobbyarbetet högre än mobiliseringen. **Vår strategi** måste vara att
 - förstärka och ena fackföreningsrörelsen
 - betona vikten av kollektiva förhandlingar som vårt centrala verktyg
 - konsekvent främja politiken och åtgärderna som beskrivits ovan på det nationella, regionala och globala planet
 - betona mobiliseringsarbetet och alliansbyggandet i samband med påverkansarbetet.

27. Vi får inte begränsa oss till en allmän strategi, utan måste utarbeta **specifika taktiker för de olika nivåer** där vi måste agera. Dessutom måste vi ta hänsyn till att en alternativ globalisering kommer att förutsätta att FFI spelar en ledande roll och – såsom det beskrivs i denna handling – stöds av IMF och de andra globala fackliga organisationerna, liksom av allierade rörelser. Vi måste därför **föreslå potentiella allierade specifika åtgärder och gemensamma aktioner.**

3.1 Nationella medlemsförbund

28. En viktig del i arbetet för ett alternativ till den pågående globaliseringsprocessen är att fackföreningsrörelsen och dess allierade för fram krav på olika politiska prioriteter, genom att formulera och främja alternativ på det nationella planet. Vi bör göra detta i enlighet med de rådande förhållandena i varje land.
29. IMF:s medlemsförbund har en avgörande roll, främst i sina egna länder, men också i regioner i världen där det finns eller övervägs handelsöverenskommelser eller andra arrangemang. (Det regionala arbetets innebörd för IMF-förbunden diskuteras under 3.2.)
30. För att åstadkomma en globalisering med en social dimension är det för nationella fackförbund viktigast att förbereda konkreta åtgärder som kommer att leda till att man övergår från en kritik av den nyliberala globaliseringen till att genomföra alternativ. Detta bör omfatta åtgärder
- som fackförbunden och allierade sociala rörelser själva kan genomföra
 - som förmår regeringar att röra sig mot den politik som beskrevs i stycke 2 ovan. Regeringarna måste pressas till att genomföra sådana åtgärder på det nationella planet och till att förespråka dem i de globala styrande institutionerna.
31. **IMF-förbund skall ha ett nära samarbete med de nationella huvudorganisationerna för att förmå regeringar, och de globala styrande institutionernas representationer,** att genomföra alternativ till globaliseringen.
32. **Det bör i samråd med nationella huvudorganisationer utarbetas länderspecifika program och mobiliseringsplaner som blir till centrala delar av fackföreningarnas kommunikations- och utbildningsprogram.** De bör omfatta:
- specifika **principer som bör införas som en nationell prioritet** (och internationellt utifrån de enskilda ländernas synvinkel)
 - kartläggning av **potentiella allierade**
 - en **plan** för att informera och mobilisera fackföreningsmedlemmar och bygga upp allianser med andra fackliga organisationer, i synnerhet fackliga huvudorganisationer och de ovan beskrivna sociala folkrörelserna, som i slutändan går ut på gemensamma aktioner och formella allianser.

3.2 IMF

33. Med avseende på alternativ till globaliseringen kommer IMF-sekretariatets viktigaste uppgifter att vara:
- att bistå medlemsförbunden i deras arbete på det nationella och regionala planet
 - att samarbeta med de globala fackliga organisationerna för att genomföra programmet som beskrivits i avsnitt 3 på det globala planet
 - att samarbeta med andra globala fack i deras relationer med transnationella företag.
34. **IMFs prioritet i arbetet med de andra globala facken och FFI är att ena organisationernas inställning till globaliseringen och sörja för att mobiliseringsarbetet och arbetet med att bygga allianser får högsta prioritet för alla globala fackliga organisationer.**
35. Det finns en allmän enighet om punkterna som bör tas med i ett program för sociala och ekonomiska alternativ från de globala facken, men det råder mindre samstämmighet om vikten av mobilisering. Det är därför **avgörande att IMF tillsammans med likasinnade globala fack lägger fram konkreta förslag om mobilisering och uppbyggnad av allianser** på det globala planet. Sådana förslag skulle kunna omfatta möten eller verksamheter för de globala facken till vilka även valda sociala rörelser eller organisationer inbjuds.

Regionala verksamheter

36. Det förhandlas alltmer, på det regionala planet eller mellan regioner och länder, om ekonomiska överenskommelser med betydande sociala följder.
- IMF:s regionala strukturer måste tillsammans med FFI, nationella medlemsförbund, andra globala fack och positivt inställda sociala rörelser prioritera arbetet med att påverka sådana förhandlingar.
 - Det måste genomföras lämpliga utbildnings- och alliansbyggande verksamheter på det regionala planet.
 - IMF:s regionkontor, eller i brist på sådana IMF:s sekretariat, måste bistå och samordna de nationella medlemsförbundens arbete med avseende på alternativ till globaliseringen.

Verksamheter på det globala planet

37. De flesta transnationella företagen har sin bas i ett litet antal länder, men de påverkar många och olika samhällen. **Transnationella företag bör därför kontaktas på det globala planet av de globala facken.**
- IMF:s viktigaste prioriteter är att förhandla om internationella ramavtal och engagera de transnationella företagen i en social dialog.

Verksamheter inom IMF

38. Beträffande sina verksamheter bör **IMF överväga:**

- att föra diskussioner om att genomföra alternativ till globaliseringen och bygga upp allianser i samband med alla ordinarie IMF-verksamheter
- att undersöka vilka IMF-förbund som har erfarenhet av att arbeta med sociala rörelser och NGO-er, och att samla in och lära av deras erfarenheter
- att utreda olika sätt att inlemma positivt inställda och lämpliga sociala rörelser och organisationer i våra aktuella verksamhetsprogram
- att ta fram utbildnings- och PR-material som kan uppmuntra och bistå våra medlemsförbund i arbetet med att genomföra alternativ till globaliseringen och att bygga upp allianser.

Internationella Metallfederationen

54 bis, route des Acacias, Case Postale 1516

CH-1227 Genève, Schweiz

info@imfmetal.org, www.imfmetal.org